

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 87. Joannis Mariæ Gabrielii Cardinalis decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](#)

Sæc. XVII. octogesimo quinto decederet: Hæc
A. C. 1711. dem numeratæ pecuniæ scripsit Nico-
laum ex Sorore Nepotem, & alium
omnium suorum bonorum. Post ejus
obitum publicis typis prodiere duobus
voluminibus decisiones Rotæ Romane
ab eo collectæ.

§. LXXXVII.

*Joannis Mariæ Gabrielii Cardinalis
decessus.*

*Hift. Lexic.
Univ.* Alter erat Joannes Maria Gabrielius
Citte ex nobilissimis, tenuis tamen
fortunæ Parentibus Tiferni natus, qui
sub Avunculi sui cura Romæ liberali-
bus disciplinis egregie excultus, studia
Philosophiæ secutus est, tantosque pro-
fectus fecit, ut nondum emenso deci-
mo quinto ætatis anno in pluribus pu-
blicis disputationibus præclara erudi-
tionis & industriæ suæ specimina edi-
derit, ipsis etiam Præceptoribus suis,
aliisque Viris clarissimis atque acutissi-
mis præcocis ingenii maturitatem ad-
mirantibus. Annum agebat decimum
septimum, dum sanctioris vitæ de-
derio incitatus, in Congregatione S. Ben-
nardi Ordinis Cisterciensis Religiosam
vitam profitebatur. Exacto rite tyro-
cinnio, cum non modo ob Monastice
disciplinæ observantiam, sed etiam Do-

ctrinæ

et in excellentiam omnibus admiracioni esset, Philosophiam & Theologiam Polemicam inter suos per viginti omnino annos summo cum applausu interpretatus est, & non raro mira eloquentia Sacras orationes declamavit: Sæc. XVIII.
A.C. 1711.
 Nam enimvero nil amplius in votis habebat, quam ut tranquillam in inferioribus Religionis officiis, atque in literario pulvere vitam ageret, suorum tamen meritorum suffragio, invitus licet, supra sua Ordinis munia, Visitator, postea Procurator Generalis, ac demum supremus Congregationis Praepositus obibat, dictus Abbas Generalis. Ad dignitatum mensuram crescebat meritorum copia, cumque in Jurisprudencia Canonica, & Historia Ecclesiastica profundam haberet eruditionem, Innocentius XI. eidem Episcopatum obtulit, quem tamen, aliasque sibi vix non obtrusas dignitates modesto, constantique animo recusabat: Obtemperare tamen cogebatur Alexandro VIII. Pontifici, a quo inter Consultores S. Congregationis Indicis adscriptus, ab Innocentio XII. postea S. Inquisitionis Qualificator, ac Collegii de Propaganda Fide Praefectus studiorum renuntiatus est: Moderabatur tum quamdam disputationem in praefato Collegio, dum Nuntius adventat de obtenta

Aa 3   Pur-

Sæc. XVIII. Purpura Romana, quam idem Pontifex urgente Sfondrato Cardinale, n. A. C. 1711. minus ominanti contulit: ipse vero perinde acsi illum ea res non respiceret, nihil animo turbatus, sed omnino tranquillus inter suas theses sedulam nec interruptam disputando navabat operam, & disputationem iterum atque iterum prosequendam præcipiebat, donec Nobiles ac Præfules undequaque affluentes, novamque ei dignitatem gratulantes disputationi finem imponerent. Soli Gabrielio visa erat Purpura non tanquam splendidum honoris insigne, sed velut novum virtutis, laborisque incitamentum; ab eo enim temporis momento totum sese Ecclesiæ Romanæ obsequiis majore adhuc ardore consecrabat, & sex insuper Sacris Congregationibus adscriptus, in gravissimis fidei, Sedisque Apostolicæ negotiis indefessus consenuit, donec in oppido Caprarolæ, quo se ad reficiendas vires contulerat, die decima septima Septembris animam Deo redderet, annos natus quinquaginta septem. Scripta plurima, suppresso tamen nomine suo, de *Catholica doctrina*, impugnavit quoque eruditissimo opere doctrinam Fenneloni Cameracensis Archiepiscopi, exstat insuper ejus apologia pro libris Sfondrati Cardinalis.

§. LXXXVIII.